

Naar de maan

Wiebel zit op een muurtje. Hij staart ongelovig voor zich uit. Voor hem staat een raket. Een hele echte, megagrote raket! Om de raket staan hekken. Weet jij waar Wiebel is? Wiebel is bij een lanceerplaats. Dat is een vliegveld voor raketten. Hier worden raketten de lucht in geschoten. Lanceren heet dat. Op Wiebels schouder zit zijn kleine vriendje Kriebel. Wiebel kijkt omhoog. Daar is de maan. Wiebel wil wel naar de maan. Maar dat kan niet, of... Wiebel kijkt nog eens naar de raket. Hij staat op en begint langzaam te lopen. Bij het hek staat hij stil. Wiebel leunt met zijn armen op het hek. Hij kijkt speurend om zich heen. Niemand te zien. Wiebel doet een paar passen achteruit. Hij neemt een aanloopje en springt over het hek. Meteen voelt Wiebel een kriebeltje in zijn nek. 'Ga

onmiddellijk terug, Wiebel!' roept Kriebel boos. 'Je mag hier niet komen.' Maar Wiebel doet net of hij Kriebel niet hoort. Hij sluipt op de raket af. Kijk, de deur van de raket staat open. Wiebel springt omhoog. En dan staat hij zomaar in een echte raket. Wiebel kijkt om zich heen. In de raket hangen ruimtepakken en ruimtehellen. Er staat een grote, zachte stoel. Vlakbij de stoel ziet Wiebel klokjes, knopjes en lampjes. Gaaf! Hij loopt er snel naar toe. 'Niet op de rode knop drukken, Wiebel!' waarschuwt Kriebel. Wiebel schudt zijn hoofd. Hij zet nog één stap. En dan... blijft hij met zijn voet achter de stoelpoot hangen. Oei! Wiebel zwaait met zijn armen, wiebelt op zijn benen en knalt met zijn billen tegen de grote rode knop. Oh nee! De raket begint te zoemen. Lampjes beginnen te knippen. Er klinkt een harde knal. Ineens schiet de raket de lucht in.